

Vrije Universiteit geweest juist daarin door U met wijlen mr. Verdam te worden vertegenwoordigd – het IUCO – ook al was U à titre personnel er in menig geval reeds bij betrokken, ja juist mee daardoor.

Curatoren hebben dankbaar, o zo dankbaar ondervonden dat de Vrije Universiteit gebruik heeft mogen maken van wat de wet aan de bijzondere instellingen toestaat: de 70e verjaardag betekent voor curatoren niet noodzakelijk afscheid. En dat U daarin hebt bewilligd.

Uw dienen was leiden. Leiden in gemeenschap. U stelde de eis hoog. Wie eenmaal de opstelling van een advies voor de benoeming van een nieuwe curator heeft meegemaakt wist het des te beter: ik ben beoordeeld. Laat ik zeggen: als het om een dominé, om maar niet te zeggen een theoloog ging – naar traditie vroeger in tweevoud, later terecht afgezwakt tot één – dan moet U wel gedacht hebben – ja wat? Maar – daarna was er Uw erkenning. Het werd die eigenaardige vriendschap, die een basis heeft van werken voor dezelfde goede zaak – en toch tevens van persoonlijke aard werd.

Tot slot. Curatoren betuigen U hun dank voor wat U in de dienst van Christus, die een dienst aan de mensen is, als hun president, ja wel heel echt als hun *president*, hebt willen zijn, hebt willen doen, hebt willen geven, hebt willen onderwijzen. Het zal in de toekomst lang na werken.

En – de God van Uw leven zal met U blijven.